

Księga Psalmów

Psalm 142

1. Dumanie Dawida; modlitwa, kiedy pozostawał w jaskini. 2. Moim głosem wołam do BOGA, moim głosem błagam WIEKUISTEGO. 3. Przed Nim wylewam mój żal; przed Nim moją niedolę wypowiadam. 4. Gdy zwątpił we mnie mój duch a Ty znasz moją ścieżkę na drodze, którą chodzę ukryli na mnie sidła. 5. Spójrz na prawo i zobacz nie ma tego, kto by mnie znał; znikło dla mnie schronienie, nikt nie pyta o moją duszę. 6. Wołam do Ciebie, WIEKUISTY, mówiąc: Ty jesteś moją ucieczką, moim udziałem w Krainie Życia. 7. Zwróć uwagę na moje błaganie, bo jestem bardzo biedny; ocal mnie od mych prześladowców, bo są silniejsi ode mnie. 8. Wyprowadź z zamknięcia mą duszę, bym sławił Twoje Imię; będą się mną chlubić sprawiedliwi, gdy się nade mną zmiłujesz.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012